

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ tư Tư, ngày 03/05/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG II: PHƯƠNG PHÁP TU TRÌ NIỆM PHẬT”

NÓI RÕ CÁC PHÁP TU TRÌ (PHẦN NĂM)

Thầy Thái nói, chúng ta thực tiễn “*Đệ Tử Quy*” cũng chính là chúng ta thực tiễn Mười Hạnh của Bồ Tát Phổ Hiền. Mười Hạnh của Bồ Tát Phổ Hiền dạy chúng ta làm thế nào để hiếu kính. Đây là căn bản của căn bản. Nếu người nào mà không hành hạnh hiếu kính thì người đó không đủ tiêu chuẩn làm người. Có những người giảng rất hay nhưng bài giảng của họ chỉ làm mọi người tăng thêm “*danh vọng lợi dưỡng*”, ngạo mạn. Lời dạy của các bậc Thánh Hiền đều giúp chúng ta thực hiện hiếu kính, vượt thoát sinh tử luân hồi. Đây là sự khác nhau giữa tà và chánh. Thế gian có rất nhiều học thuyết, cuộc đời của chúng ta rất ngắn ngủi, chúng ta không có thời gian để nghe hết những học thuyết đó. Có những học thuyết sau khi ra đời một thời gian ngắn thì lại thay đổi. Giáo huấn của Thánh Hiền đã được thời gian, không gian chứng minh, rất nhiều người đã áp dụng và chân thật có được lợi ích.

Tôi có thể hội rất sâu sắc rằng, sau khi tôi dịch đĩa của Hòa Thượng hơn 30.000 giờ, học xong 1200 chuyên đề và học “*Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục*”, lời dạy của Hòa Thượng khắc sâu trong tâm tôi giống như chiếc đinh đóng vào cột, đinh đóng càng sâu thì càng chắc. Nếu không có thời gian thể hội dài như vậy thì lời dạy của Hòa Thượng không thể cắm sâu trong tâm tôi như vậy. Nếu chúng ta không thể hội được lời Hòa Thượng dạy thì ngày ngày chúng ta lên học chỉ để điểm danh còn những tập khí, phiền não của chúng ta vẫn còn nguyên. Chúng ta phải chân thật phản tỉnh. Tôi tỉnh táo từ khi tỉnh giấc đến khi đi ngủ, tôi sẽ tỉnh táo đến lúc chết! Tôi nói để phản tỉnh chính mình!

Hòa Thượng từng nói: “*Phật Bồ Tát, Thánh Hiền nói những điều mình đã làm và làm những điều mình đã nói. Phàm phu thì nói để người khác làm còn mình thì không làm!*”. Thầy Định Hoàng nói chúng ta học “*Đệ Tử Quy*” chính là học “*Đại Phương Quảng Phật Hoa Nghiêm Kinh*”. Có người cho rằng “*Đệ Tử Quy*” là ngoại đạo. Người xưa đã nói: “*Tâm tròn đầy thì pháp tròn đầy*”. Điều này cũng như chúng ta cầm một con dao, con dao trong tay của sát thủ thì là hung khí, còn với người ăn chay thì con dao dùng để thái rau củ quả. Trong nhà tôi có rất nhiều dao, khi tôi đi mua dao, người mua dao nói con dao này để chặt xương nhưng tôi thì chỉ dùng thái củ quả. Tâm chúng ta thuần tịnh, thuần thiện thì việc làm của chúng ta sẽ thuần tịnh, thuần thiện. Tâm chúng

ta ác thì việc làm của chúng ta sẽ là việc ác. Ngày ngày, chúng ta phải kiểm soát tâm nếu tâm chúng ta lười biếng, qua loa thì chúng ta sẽ không có được lợi ích.

Trong cuộc sống, phiền não luôn bủa vây chúng ta, Tổ Sư Đại Đức khuyên chúng ta: “*Yểm ly Ta Bà, hân cầu Cực Lạc*”. Thế gian này, không phải là nơi tốt để chúng ta ở thêm dù chỉ là một ngày. Nếu chúng ta có thể đi trước một ngày thì tốt. Nếu chúng ta ở thêm một ngày, một vài năm thì chúng ta rất dễ đọa lạc, thối tâm. Ngày nay, người thế gian làm đồ giả rất nhiều, đồ giả rất giống với đồ thật. Có những buổi nói chuyện, diễn giả nói như “*hoa trời rơi rụng*” nhưng không nhắc một chút nào đến “*hiếu kính Cha Mẹ, phụng sự Sư trưởng, từ tâm bất sát, tu thập thiện nghiệp*”. Giả sử họ có nhắc đến những điều này thì họ cũng không hướng dẫn chúng ta cách ứng dụng trong cuộc sống.

Chúng ta học Phật, việc quan trọng nhất là chúng ta phải vượt thoát sinh tử, nếu không vượt thoát sinh tử thì không còn việc gì đáng bàn. Nhiều người chỉ thích nghe những việc thế gian thường tình. Tôi biết nhiều người, ban đầu họ phát tâm học Phật, ăn chay nhưng khi họ giàu lên thì họ bỏ niệm Phật, bỏ ăn chay, bỏ cả giáo dục chuẩn mực Thánh Hiền để tận hưởng vinh hoa phú quý, “*ngũ dục lục trần*”. Sau những sự hưởng thụ đó, trong tâm họ là một mảng trống không, tâm họ vẫn đầy phiền não. Có những người khi hơi cùng lực kiệt thì họ muốn đi tìm thuốc trường sinh, tìm cách thoát khổ nhưng khi đó thì không còn kịp nữa! Chúng ta nhận ra tập khí mà chúng ta còn không thể đối trị, nếu chúng ta chìm ngập trong tập khí, phiền não thì khi chúng ta hơi cùng lực kiệt, chúng ta cũng không thể thoát ra. Chiếc búa thời gian rất tàn khốc, nó sẽ đập phá hết danh vọng địa vị, tiền tài của người thế gian. Chúng ta phải nhận ra thời gian đang trôi rất nhanh để chúng ta tranh thủ thời gian làm tốt những việc cần làm. Chúng ta ngồi trước gương thì chúng ta sẽ nhận ra nếp nhăn của chúng ta càng ngày càng nhiều hơn, sâu hơn.

Hàng ngày, chúng ta có đang chuyển đổi tâm, chuyển đổi tư duy của mình không? Ngày ngày, chúng ta kiểm soát xem mình có đang thực tiễn hiếu kính, thực tiễn sáu phép tu của Bồ Tát không? Đó mới chính là sự tu tập. Nhiều người cho rằng, hàng ngày họ lạy Phật, niệm Phật đó chính là họ đang công phu nhưng đó chỉ là họ đang làm trên hình tướng. Thông thường, khi người thế gian hơn 50 tuổi thì họ mới bắt đầu nhận ra kiếp người là vô thường vì khi đó, mọi việc bắt đầu có dấu hiệu không còn theo ý của họ. Có người khi đã 60 tuổi, 70 tuổi, mắt mờ, tai điếc, chân run, mọi thứ không còn theo ý thì họ mới tỉnh ra, khi đó thời gian đã không còn kịp. Chúng ta phải thể hội về kiếp nhân sinh này càng sớm càng tốt. Chúng ta phải trải qua năm tháng, phải “*lên bờ xuống ruộng*” thì chúng ta mới có thể nhận ra. Chúng ta chưa “*té ngã*” thì chúng ta vẫn chưa tỉnh ra. Từ vô lượng kiếp đến nay chúng ta đã té ngã nhiều lần nhưng chúng ta vẫn chưa tỉnh ngộ.

Thầy Thái nói, có một lớp học, học sinh rất ngộ nghịch, bất tuân nhưng Thầy vẫn ân cần dạy bảo. Mọi người hỏi Thầy Thái, vì sao không bao giờ thấy Thầy nổi giận thì

Thầy Thái nói: “Tôi mới dạy một thời gian ngắn nên tôi chưa thể thay đổi được học trò. Trong “Kinh Phạm Võng” nói, Thích Ca Mâu Ni Phật đến thế gian 8.000 lần chỉ để khuyên nhủ chúng sanh, trong đó có cả tôi! Lần sau cùng, Ngài đến thế gian giảng trong suốt 49 năm nhưng tôi vẫn chưa giác ngộ, chưa tỉnh vậy thì tôi còn là một học trò bất tuân, phản nghịch nhiều hơn rất nhiều lần so với những học trò này!”. Câu nói này của Thầy Thái làm tôi phải phản tỉnh. Tôi cũng đã được Thích Ca Mâu Ni dạy 8.000 lần, lần sau cùng Ngài dạy 49 năm nhưng tôi vẫn chưa thể tốt hơn! Chúng ta phải mang tâm cảnh giống như tâm cảnh của Thầy Thái để chúng ta làm giáo dục!

Chúng ta được dạy một cách chính quy, một cách có hệ thống mà chúng ta còn chưa tỉnh ra. Ngày ngày, chúng ta vẫn phạm phải những sai lầm mà chúng ta biết rõ những sai phạm này khiến chúng ta tiêu hao phước báu, công đức làm mất đi tâm thanh tịnh. Khi tâm thanh tịnh của chúng ta mất đi thì chúng ta đáng sanh tử như thế nào thì chúng ta vẫn phải sanh tử như thế đó! Chúng ta thực tiễn chuẩn mực của Thánh Hiền chính là chúng ta thực tiễn Mười nguyện của Bồ Tát Thánh Hiền. Chúng ta xiển dương chuẩn mực Thánh Hiền cũng chính là chúng ta xiển dương tinh thần của “**Kinh Hoa Nghiêm**”. Tâm của chúng ta tròn đầy thì tất cả pháp tròn đầy. Tâm chúng ta thiên lệch, méo mó thì cho dù chúng ta học Pháp Đại Thừa thì cũng trở thành chúng ta học tà pháp.

Tôi có người bạn chuyên trì Mật Tông, anh trì chú để có thần lực. Sau khi anh có thần lực thì anh đánh những pháp sư khác, khiến họ học máu ra và phải mang ấn đến nộp cho anh. Anh khoe với tôi một hộp đầy ấn. Tôi khuyên anh không nên gieo thù chuốc oán với người khác. Tinh thần của Phật là từ bi, pháp Phật là để hàng phục tập khí, phiền não của chính mình chứ không phải để gây thù với chúng sanh.

Anh khuyên tôi nên trì chú và anh muốn tặng cho tôi một thanh kiếm, thân của thanh kiếm làm bằng gỗ hóa đá rất quý nhưng tôi đã từ chối. Anh muốn tặng cho tôi một câu chú để tôi đọc được suy nghĩ của người khác. Tôi nói, hàng ngày tôi muốn dẹp suy nghĩ của mình còn không được, nếu tôi đọc được suy nghĩ của người khác, tôi luôn thấy người khác sắp làm chuyện trái với luân thường đạo lý thì chắc tôi sẽ khổ không nói nên lời! Anh đang trì pháp Đại Thừa nhưng anh dụng tâm Ma thì pháp Đại Thừa cũng trở thành pháp Ma.

Một lần, tôi đến Đồng Tháp cùng anh, khi chúng tôi đến một ngôi chùa, anh nói với tôi, trong chùa có một vị có khả năng không chế tâm tư, tình cảm của người khác. Khi tôi nói chuyện với vị đó, tôi không để ý nhiều vào câu chuyện mà tôi chỉ để tâm niệm Phật và nghĩ đến những chuyện lợi ích chúng sanh, phát khởi tâm từ bi. Sau hơn nửa giờ nói chuyện, anh bạn tôi nói khi sóng tâm của vị đó đẩy về phía tôi thì sóng tâm của tôi đẩy ngược lại. Anh hỏi tôi là tôi trì chú gì mà tôi có thể đẩy được sóng tâm của vị đó thì tôi nói, tôi chỉ niệm Phật và nghĩ đến việc lợi ích chúng sanh. Anh rất ngạc nhiên!

Tôi không có ý niệm thu phục, thuyết phục anh. Tôi muốn liên lạc để đến thăm anh như một người bạn, để anh nhìn thấy một người chỉ niệm Phật thì kết quả sẽ ra sao nhưng

tôi đã mất số điện thoại của anh. Có những người tôi vẫn đến thăm như những người bạn. Trên “**Kinh Hoa Nghiêm**” nói: “**Tâm tròn đầy thì pháp tròn đầy**”. Chúng ta dụng tâm tròn đầy thì pháp chúng ta ứng dụng cũng trở nên tròn đầy. Người khác muốn không chế, muốn hại chúng ta đó là họ dùng vọng tâm, tâm chúng ta chân thành, thanh tịnh thì họ không thể không chế chúng ta được. Hòa Thượng đã từng giảng rất nhiều về điều này.

Trong cuộc sống thường ngày, nếu chúng ta vận dụng “**Sáu Phép Ba La Mật**”, sáu phép tu của Bồ Tát thì chúng ta cũng đang đi trên con đường của Bồ Tát. Chúng ta tu Bồ Tát Đạo, hành Bồ Tát Hạnh thì tâm chúng ta sẽ dần chuyển từ tâm phàm phu thành tâm Bồ Tát. Nếu chúng ta có tâm Bồ Tát mà chúng ta khởi câu “**A Di Đà Phật**” thì chúng ta cũng giống như Bồ Tát niệm Phật. Bồ Tát niệm Phật thì sẽ rất nhanh thành công!

Hòa Thượng nói: “**Trong pháp Đại Thừa nói rất rõ, nếu chúng ta muốn vượt thoát sinh tử thì chúng ta chỉ có một cách duy nhất đó là chúng ta ứng dụng tất cả những lời mà Phật, Thánh Hiền dạy trong cách đối nhân xử thế tiếp vật nhưng trong tâm ta chỉ niệm Phật cầu sinh Tịnh Độ. Nếu chúng ta muốn chân thật làm được thì chúng ta phải nhớ lời dạy của Bồ Tát Phổ Hiền đó là chúng ta học Bồ Tát Đạo, hành Bồ Tát Hạnh. Các vị Bồ Tát trên “Kinh Hoa Nghiêm”, nhất là Bồ Tát Thiện Tài Đồng Tử đều thường tham vấn các vị bậc thiện tri thức**”. Trong cuộc sống, nếu chúng ta gặp một trường bối thì chúng ta phải hỏi về những khó khăn, vướng mắc của chúng ta vậy thì chúng ta sẽ chân thật có được lợi ích. Chúng ta tham vấn thiện tri thức thì chúng ta mới có thể hoàn thiện chính mình. Nếu chúng ta tự mày mò, tự tìm lối đi thì chúng ta rất khó để thông.

Hòa Thượng nói: “**Bồ Tát Đạo**” chính là chúng ta giữ tâm, nguyện, giải, hành của chúng ta giống như Phật. Tâm, nguyện chính là Bồ Tát Đạo. Giải, hành chính là Bồ Tát Hạnh”. Hàng ngày, chúng ta phải kiểm soát xem tâm, nguyện, giải, hành của chúng ta giống như của một vị Bồ Tát hay giống như một phàm phu.

Có người hỏi tôi, làm thế nào để họ có thể làm được Phật Bồ Tát. Tôi trả lời một cách đơn giản, dễ hiểu, chúng ta muốn làm Phật Bồ Tát thì chúng ta làm những việc giống Phật Bồ Tát đã làm, chúng ta không làm những việc giống như phàm phu. Chúng ta toàn tâm toàn lực hy sinh phụng hiến, vô ngã, vị tha thì chúng ta sẽ làm được Phật Bồ Tát. Hiện tại, chúng ta vẫn đang “**tự tu tự lợi**”, hưởng thụ “**năm dục sáu trần**”, “**tham, sân, si, mạn**”. Hai từ “**Bồ Tát**” nghĩa là trên cầu Phật Đạo, dưới hóa độ chúng sanh. Bồ Tát chỉ có tâm cầu thành Phật và tâm giáo hóa, làm những việc lợi ích nhất cho chúng sanh.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!